

[Handelsministeren.]

først og fremmest til Grenå — i Ringkøbing og i Skanderborg amter. For at tage et eksempel fra Skanderborg amt kan jeg nævne, at der her ligger en købstad, der indtil for få år siden havde de største vanskkeligheder. I dag er forholdene som følge af et godt lokalt arbejde og på flere punkter et samarbejde med egnsudviklingsrådet anderledes. En helt ny industrivirksomhed inden for træbranchen er kommet i gang, en anden inden for tekstilbranchen er ved at indrette sig, og en tredje, der har ligget der tidligere, er under god udvikling. For en ordens skyld mener jeg at burde tilføje, at yderligere andragender om finansieringsbistand for betydelige beløb i øjeblikket er under opsejling.

Jeg kunne tænke mig, at man nu spørger mig, hvad denne virksomhed koster staten, hvilke tab der er lidt. På de ydede garantier til disse 47 danske virksomheder, der i alt har fået garantier for godt 30 mill. kr., er der overhovedet ingen tab lidt. Denne virksomhed har således indtil nu været gratis. Den ydede tekniske bistand har, hvis vi ser bort fra boringerne efter kali og salt — det er jo et foretagende, som jeg forstår at endog det ærede medlem hr. Lorentzen mener er berettiget — har kostet 213 000 kr. Bortset fra de små administrationsudgifter, som jo ikke lader sig udskille fra handelsministeriets almindelige budget, men man kan skønne over dem, idet der vel i alt er 4-5 beskæftigede ved dette arbejde, ja, så har egnsudviklingsloven bortset fra kaliboringerne kostet 213 000 kr.

For disse penge er der skabt nye danske virksomheder, arbejdsløse i Danmarks arbejdsløshedsøer er blevet beskæftiget, forøget afsætning af landbrugets, fiskeriets og skovbrugets produkter er skabt, en lidt jævnere fordeling mellem folketomme og folkefyldte dele af landet er nået. De 213 000 kr. i det første halvandet år ligger unægtelig langt fra de 5 mill. kr. til projektering m. v., som det ærede medlem hr. Lorentzen har nævnt. De bekymringer, som

det ærede medlem nærer for udgifterne, er således bekymringer uden grund. Jeg tror, jeg kan meddele det ærede medlem, at der næppe findes nogen statsvirksomhed, hvor man med så små midler kan nå så meget som netop inden for egnsudviklingen. Jeg forventer, at det ærede medlem og de 2 oppositionspartier vel husker, hvor billig denne virksomhed i virkeligheden er, når de i fremtiden taler om den ude i landet.

Langt bedre kunne jeg forstå, hvis oppositionen bebrejdede mig, at der ikke er gjort meget mere. Jeg mener imidlertid, at egnsudviklingsrådet har handlet rigtigt, når det har ment at burde gå frem efter et langsigtet synspunkt, når det ikke har lagt an på at søge at medvirke til i største hast at få etableret nye fabriksvirksomheder, men derimod har søgt at bidrage til en rolig erhvervsmæssig udvikling i de pågældende egne.

At arbejdet, som det ærede medlem hr. Lorentzen var inde på, skulle kunne skade andre, der ikke får eller ønsker bistand, indser jeg ærlig talt ikke. Derimod kan jeg se, at arbejdet vil kunne gavne andre. Oprettet der i et sådant samfund en ny virksomhed, der leverer varer til hele landet, ja, så skabes der beskæftigelse hos købmænd og i brugsforening, hos håndværkere og vognmænd. Adskillige af de oprettede og planlagte virksomheder aftager produkter fra egnen. Der er f. eks. oprettet fjerkræslagteri til gavn for egnens landmænd; der er oprettet spånpladefabrik til gavn for egnens skovejere. På samme måde er der oprettet virksomheder til gavn for områdets fiskeri. Det nye initiativ er således til gavn for hele egnens befolkning, arbejdere og handlende, landmænd og fiskere, og det har befolkningen også selv forstået. Overalt bliver disse nye virksomheder modtaget med glæde og med megen interesse.

Det forekommer mig, at de konklusioner, man kan drage af det, der er sket indtil nu, er så gunstige, at de tyder på, at der er al mulig grund til at fortsætte og udbygge denne virksomhed, og at man, når forsøgs-